

препуштен сам себи, већ га Он кроз своју моћну реч носи и одржава. Зато се не морамо плашити неке космичке катастрофе кроз судар звезда или сагоревања или хлађења сунца. Исус одржава свет, све до свог повратка.

Човек није изашао и неке лутријске игре, као што је то рекао носилац нобелове награде Жак Моно, већ је створен са сврхом и предодређењем – а то је према Исусу! Без овог циља смо промашили живот.

Исусово стваралачко деловање у Старом завету

У Причама 8,22-24+30 пише: „**Господ ме је створио у почетку дела свога, пре дела својих, пре свакога времена. Пре векова постављена сам** [мисли се на мудрост која је Исус], **пре почетка, пре постања земље. Кад још не беше бездана, родила сам се Тада бејаш код њега градитељица, бејаш му радост сваки дан, и веселгах се пред њим свагда.**“ Реч „градитељица“ [= хебрејски: „*āmōn*“, на већини језика се преводи у мушком роду] такође описује Исусово стваралачко деловање. Надаље 25. стих из Псалма 102 понавља се у Јеврејима 1,10 и примењује се на Исуса: „**Ти си, Господе, у почетку основао земљу, и небеса су дело руку твојих.**“

На који начин је Бог стварао?

Ако се питамо како је творевина урађена, онда нам Библија открива методе Створитеља:

- **кроз реч Божију:** Псалм 33,6; Јован 1,1-4
- **без почетног материјала:** Јеврејима 11,3
- **кроз силу Божију:** Јеремија 10,12
- **кроз мудрост Божију:** Псалм 104,24; Колошанима 2,3
- **по вољи Божијој:** 1. Мојсијева 1,26; Откривење 4,11
- **кроз сина Божијег:** Јован 1,1-4; Јован 1,10; Колошанима 1,15-17
- **по Исусовом бићу:** Матеј 11,29; Јован 10,11.

Ови фактори су почели деловати у року шест дана стварања. Они не подлежу природно-законским догађајима и зато су схватљиви само путем вере. Данашњи природни закони регулишу токове нашег света, али они нису узрок, већ само резултат творевине.

Шта нам је дато у Исусу Христу?

Он је темељ, на којем можемо положити наш живот. Једна банка прави за себе рекламу под слоганом: „на овом камењу можете градити.“ О Христу можемо збиља рећи: „На овом темељу можете себе градити.“ У Христу све има своју подлогу: творевина, Библија, вера, спасење, мир, нада, пут ка оцу, сврха живота.

Христ је непомерљива чврста стена (1. Коринћанима 10,4), на којем се ломе сви од људи смишљени системи. Кад Бог каже: „**Уништићу мудрост мудрих, и разум разумних одбаћићу**“ (1. Коринћанима 1,19), онда се то догађа на стени која је Исус. Овде се разбијају идеологије, атеизам и системи еволуције. А и њихови представници мораће једног дана да падну на колена пред Господом (Филипљанима 2,10), иако сад још тако жестоко одбацују „Планера“, „Дизајнера“, „Створитеља“ и „Спаситеља“.

Зашто је теорија еволуције тако опасна?

Не само да нам преноси погрешан поглед на свет, већ нас доводи у очајање на један начин, који је упечатљиво описао немачки писац Жан Паул на следећи начин: „Не постоји Бог ... непомична, нема празнина! Ледена, вечна нужда! Луда случајност ... Како је свако тако сам у широком гробу свемира!“

Еволуција тврди да може да објасни овај свет без Створитеља. Због тога она упорно заводи људе у атеизам, а са атеистичким мишљењем завршићемо по Исусовом сведочанству у паклу: „**који не буде веровао, биће осуђен**“ (Марко 16,16). Неки покушавају да објасне еволуцију као Божију радну методу. Али, ако је Бог стварао кроз еволуцију, онда

- не би постојао први људски пар
- не би постојао грех, зато што је „агресија точак који покреће еволуцију“ (Јоachim Илис)
- би Бог користио смрт као стваралачко средство
- би се спасењу кроз Исуса, који је у поређењу са грешним Адамом назван „последњи Адам“ (1. Коринћанима 15,45), одузело образложење.

Ове изјаве доказују, да Библија такозвану „теистичку еволуцију“ у њеним темељним изјавама руши и одбацује. Зато можемо далеко одбацити ову погрешну идеју.

Мисао која нам одузима дах

Упознали смо Исуса као Створитеља свега. Он је тај, који постоји у вечности и који је краљ Царства небеског. Њему су дате све власти, и на небу и на земљи (Матеј 28,18). Можемо ли схватити следећу помисао, која нам одузима дах? Човек на крсту Голготе и Створитељ овог света и свег живота је једна иста особа! Да би се за нас отворила врата небеска, Он је у његовој неизмерљивој љубави према нама допустио да буде разапет и није се бранио. Ко ово одбаци, губи све: „**Како ћемо побећи не маривши за толико спасење?**“ (Јеврејима 2,3). Ко га прихвати, добија све: „**Ко слуша моју реч и верује ономе који ме је послао, има живот вечни, и не долази на суд, него је прешао из смрти у живот**“ (Јован 5,24). Молите Господа Исуса Христа за опраштање свих ваших греха, да би могли опстати на суду Божијем. Прихватите га као вашег личног Створитеља и Спаситеља и следите га.

Директор и Професор у.п.
Др. инж. Вернер Гит

Наслов оригинала: Wer ist der Schöpfer?
Хомпеју аутора: www.wernergitt.de
Превод на српски језик: Сантина Костић
Насловна слика: Елисе Кристијан

Publisher: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 51 49 98 91-0, Fax: -19
E-mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 123-21 – Serbisch (kyr.) / Serbian (Cyr.) – 2nd edition 2014

Ко је Створитељ?

Вернер Гит

Ко је Створитељ

Свет који посматрамо

Један поглед на сферу живих бића показује нам концепте који су у високом степену оријентисани ка циљу: **кит главата уљарка**, сисар, је тако грађен да може да рони 3.000 метара у дубину а да при изроњавању не угине од гњурачке болести а шарени детлић, иако веома снажним ударцима лупа у дрво, не добије потрес мозга.

У већини случајева живот зависи од **потпуне функционалности органа** (нпр. срце, јетра, бубрези). Полуготови или полуразвијени органи су безвредни. Људи који размишљају у смислу Дарвинизма морају знати: Еволуција не познаје циљ перспективе у правцу једног органа који тек касније треба да функционише.

Пуно **птица селица** поседују аутопилота, који их тачно доведе на циљ и то независно од доброг или лошег времена, или да ли је дан или ноћ. Птица златни зујавац, на пример, лети са Аљаске на Хаваје да би тамо презимила. Њена енергетска потреба од 70 грама масноће је толико прецизно прорачуната да је њој та количина довољна за лет од 4.500 км, за случај супротног ветра располажу и резервом од 6,8 грама.

Наутилус живи на спољном крају одмотаног кречног оклопа, чија је унутрашњост подељена у коморе. У зависности од дубине роњења она се пуни гасом тако да је увек у стању лебдења. Наспрам њих наше модерне подморнице делују трапаво и незграпно. Те животиње се налазе углавном у дубини од 400 метара, а ноћи се подижу и у висину од 100 метара.

Неке **микроскопски мале бактерије** поседују уграђене електро-моторе који су у стању да их покрећу напред или назад, они функционишу помоћу протона. Бактерија коли има на незамисливо малом простору од шест

милијардитог дела кубног милиметра, шест таквих мотора, своју електрану, компјутерски систем и не баш мали број хемијских фабрика.

Једна **жива ћелија** је за неколико десетина степена компликованија и генијалније обликована него све машине које су људи направили. У њој истовремено теку неколико хиљада регулисаних и временски усклађених хемијских процеса.

У **ДНК молекулима** живих ћелија налазимо највећу густину информација која је до сада позната. Која би се количина бележница могла овом техником меморисања сместити у једну главу од чиоде, када би се она састојала само од ДНК материјала? То би било 15 билиона примерака! Сложене једна на другу чиниле би гомилу у висини од 200 милиона километара, а то је 500 пута веће од размака земље и месеца (= 384.000 км).

У нашем универзуму налазимо око **10²⁵ звезда** (= јединица са 25 нули). Ниједан људски живот није довољан да се оне изброје. Када би поставили један врло брз компјутер, који у једној секунди може да изврши десет милијарди рачунарских операција, требало би му 30 милиона година да их изброји.

Приликом посматрања само ових неколико примера, сваки човек који размишља поставља питање постанка свих ових генијалних концепта. Еволуција која је прихваћена од пуно савременика, не доноси употребљиве одговоре, зато што све искључиво своди на материју – чак и огромну информацију у ћелијама и душу, и свест. Природни закони информације показују да информација није ништа материјално и да је њој зато увек потребан интелигентни извор, тј. да јој је потребан иницијатор са вољом. **Интелигенција** и **мудрост** која долази до изражаја у делима творевине је неодољива. Закључак од дела творевине до креативног иницијатора је неизбежан. Поставља се питање:

Где да нађемо прави одговор?

У оквиру природних наука могуће је само да стварност око нас дефинисану временом и простором истражујемо различитим методама мерења. На овај начин могуће је само разматрање питања која почињу са речју „шта?“. Питање које почиње речју „одакле?“ остаје neodговорено. Одговор на друго питање лежи изван свег људског напора, јер нам овај одговор може дати само иницијатор.

Али где се објавио Створитељ? У Библији, у Корану или у некој другој књизи светске историје? Немогуће је да су све религије овог света истините зато што дају различите одговоре и једна другој противрече. Или су све погрешне, или је само једна једина истинита. Важно мерило за испитивање истине су остварена пророчанства. Библија је једина књига у којој се налазе доказано 3268 испуњених пророчанства, која су изговорена дуго времена пре њихових одигравања. Овакав знак квалитета нема ни једна друга књига на овом свету. Библија је издигнута и јединствене врсте у поређењу са свим што је икад написано. Зато је за мене Библија реч Божија која је упућена нама људима. Већ у њеним првим редовима даје нам одговор на питање о Створитељу: „**У почетку створи Бог.**“ То се слаже са горе наведеним захтевом за једним ителигентним извором.

Ко је особа Створитеља?

Бог је постојао пре свега постојећег. Он је деловао пре постојања простора, времена и материје. Посматрајући прву реченицу Библије могуће је добити утисак, да је само Бог Отац Створитељ. Један од одлучујућих детаља који нам показује да није Он сам Стваралац, произлази из приче о постанку: „**Да начинимо човека по свом лику, себи слична...**“ (1. Мојсијева 1,26). И Свети Дух учествује, његово суделовање видимо у другом стиху приче о постанку: „... и **дух Божији лебдео је над водама.**“ Библија не спомиње све на једном месту; често нас информираше корак по корак. У Новом завету се тачније открива одговор на питање „Ко?“. По 1. Коринћанима 8,6 Исус Христ је јасно суделовао у делу стварања: „**али**

ми имамо само једнога Бога, Оца, од кога је све и за кога смо ми створени, и једнога Господа, Исуса Христа, кроз кога је све и ми кроз њега.“

Хебрејска реч „Елохим“ у 1. Мојсијевој 1,1 стоји у множини за Бога Створитеља. Уз помоћ једног свакодневног догађаја можемо поређењем покушати да расветлимо дело стварања: ми, као породица одлазимо аутом код пријатеља. Када се приближи тренутак за повратак, ја као отац бих рекао: „Још мало, ми идемо кући.“ Иако причам у множини то ипак значи да ће само један седети за воланом и стварно возити ауто. Остала породица седеће такође у ауто – значи и она се вози – али, само возач активно руководи воланом, педалом за гас и кочницом.

Ова слаба слика нам може пренети поглед који Библија даје о Створитељу. Бог је створио свет кроз Исуса Христа што јасно формулише посланица Јеврејима 1,2. Почетак Јовановог Еванђеља такође потврђује, да све што постоји има своје порекло у Исусу: „**Све је кроз њега** [= кроз реч = кроз Исуса] **постало, и без њега ништа није постало што је постало**“ (Јован 1,3).

Исус Христ је Створитељ

О Исусовом стваралачком деловању можемо надаље читати и у Колошанима 1,16-17: „**јер кроз њега** [= Исуса Христа] **би створено све што је на небу и на земљи, што се види и што се не види, престоли, господства, поглаварства, власти. Све је кроз њега и за њега створено. И он је пре свега, и све је у њему.**“ У видљивом, материјалном свету не постоји ништа што није створено кроз Исуса Христа. Огроман космос са више милиона галаксија је овде такође урачунат као и најситнији детаљи у функцији једне живе ћелије или у структури једног атома. Исус није само иницијатор целог микро и макро-космоса, већ Он има и височанство над свим.

Изнад тога је и све за нас још невидљиво кроз Исуса направљено. Он је оживео небо са безброј створења које Библија назива анђелима. Како је све у Божијој творевини обилно и истовремено поређано, тако се с тиме сусрећемо и у невидљивом свету, што нам исказују изрази као што су престоли, господарства, поглаварства и власти.

Исус није само Створитељ, већ је и одржавалац овог света. Све има у њему своју постојаност. Свет није након постанка